

управління: зб. наук. пр. Х.: Вид-во ХарІ НАДУ «Магістр». 2018. Вип. 2 (61). С. 134-139.

4. Застрожнікова І.В. Обґрунтування пріоритетів державної аграрної політики. Економіка та держава. 2010. № 6. с. 33- 35.

5. Застрожнікова І.В. Шляхи удосконалення державного регулювання сільського господарства України. Науковий вісник Академії муніципального управління. Серія «Наукові розвідки з державного та муніципального управління». Вип. 1/2013. Державне управління та місцеве самоврядування. К.:ВПЦ АМУ, 2013. С. 121-135.

6. Застрожнікова І.В. Формування понятійного апарату державного управління аграрним сектором. Державне управління: удосконалення та розвиток. 2010. № 2. www.dy.nayka.com.ua

7. Застрожнікова І.В. Інституціональні основи формування аграрної політики. Інвестиції: практика та досвід. 2010. № 9. С. 96-99.

8. Застрожнікова І.В. Історичні аспекти державного регулювання сільського господарства України. Наукові праці НДФІ. № 4 (61) 2012. с.37-40

ДЕРЖАВНА ПІДТРИМКА РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМНИЦТВА В УКРАЇНІ

Застрожнікова І.В.

к.н.держ.упр., доцент

Таврійський державний агротехнологічний університет
імені Дмитра Моторного, Мелітополь

Відповідно до Законів України, метою державної підтримки малого та середнього підприємництва є:

1) створення умов для позитивних структурних змін в економіці України;

2) сприяння формуванню та розвитку малого та середнього підприємництва, становлення малого та середнього підприємництва як провідної сили в подоланні негативних процесів в економіці та забезпечення сталого позитивного розвитку суспільства;

3) підтримка вітчизняних виробників;

4) формування умов для забезпечення зайнятості населення України, запобігання безробіттю, створення нових робочих місць.

Виходячи з цього, законодавством встановлюються такі напрями державної підтримки малого та середнього підприємництва в Україні:

1) формування інфраструктури підтримки та розвитку малого та середнього підприємництва, організація державної підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації кадрів;

2) встановлення системи пільг для суб'єктів малого та середнього підприємництва;

3) запровадження спрощеної системи оподаткування, бухгалтерського обліку та звітності;

4) фінансово-кредитна підтримка малого та середнього підприємництва;

5) залучення суб'єктів малого та середнього підприємництва до виконання науково-технічних і соціально-економічних програм, здійснення поставки продукції (робіт, послуг) для державних та регіональних потреб.

Основними органами державного регулювання діяльності малого та середнього підприємництва є центральні та місцеві органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування, які здійснюють державну політику щодо регулювання, підтримки та розвитку підприємництва. Регулювання підприємницької діяльності визначається як процес, який здійснюється на основі законодавчих та інших нормативних актів, що є обов'язковими при здійсненні цієї діяльності. Процес регулювання підприємницької діяльності розподілено за етапами відповідно до змісту діяльності конкретного підприємства (табл. 1).

Таблиця 1

Зміст процесу регулювання підприємницької діяльності [1]

Етапи здійснення підприємницької діяльності	Зміст підприємницької діяльності	Суть регулювання підприємницької діяльності
Етап 1. Створення підприємства	Вибір виду діяльності	Ліцензування певних видів підприємницької діяльності
	Державна реєстрація підприємства	Визначення переліку документів, що засвідчують створення підприємства. Встановлення переліку осіб, які не мають права здійснювати підприємницьку діяльність
Етап 2. Функціонування підприємства	Функціонування підприємства в умовах конкуренції з іншими підприємствами	Законодавче забезпечення свободи конкуренції, недопущення проявів монополізму
	Процес виготовлення підприємством товарів і послуг	Податкове регулювання. Фінансово-кредитна політика. Правила ціноутворення. Дотримання стандартів виготовлення продукції. Екологічні норми та нормативи
	Робота колективу підприємства	Регулювання умов праці. Забезпечення охорони праці. Умови оплати праці (не нижче встановленого мінімуму)
Етап 3.	Процес	Умови санації підприємства, якщо так

Ліквідація підприємства	припинення діяльності підприємства	ще стоїть питання. Визначення пакета документів, що засвідчують припинення функціонування підприємства. Умови розрахунку боржника з кредиторами
-------------------------	------------------------------------	---

Органи державного управління будують свої відносини з підприємцями, використовуючи такі інструменти регуляторної політики:

- податки та кредити;
- валютне регулювання;
- мита та квоти;
- договори на виконання робіт і здійснення послуг для загальнодержавних і місцевих потреб;
- науково-технічні, економічні, соціальні загальнодержавні та регіональні програми.

Таким чином, саме держава шляхом реалізації цілеспрямованої регуляторної політики в певних сферах може сприяти розвитку підприємницьких структур.

Варто зазначити, що державне регулювання процесу підприємництва є складовою економічної політики як центральних органів державного управління, так і регіональних та місцевих владних структур. Основна мета регуляторної політики – це забезпечення оптимального рівня втручання органів регіонального управління та місцевого самоврядування в діяльність суб'єктів підприємництва, вибір таких механізмів регулювання, які сприяли б як розвитку підприємницьких структур, так і економічному зростанню в державі. Основне завдання вдосконалення регуляторної політики – це усунення правових, адміністративних та економічних перешкод у розвитку підприємництва [1].

Загалом основними методами державного регулювання можна визнати:

- правові – закони та підзаконні акти, що регулюють правила поведінки суб'єктів господарювання;
- адміністративні – вказівки, розпорядження виконавчих органів та посадових осіб, які дозволяють, забороняють, обмежують чи нормують окремі види господарської діяльності;
- економічні – макроекономічне планування, державний бюджет, податки, гроші, ціни, заробітна плата.

Методи державного регулювання ґрунтуються на використанні ряду засобів та інструментів (важелів або регуляторів) державного регулювання. Різниця між ними полягає в тому, що засіб є конкретним способом дії, який є неодмінною умовою для реалізації мети щодо регулювання розвитку підприємництва, а інструмент є комплексним знаряддям для досягнення поставленої мети, який може впливати на підприємництво лише опосередковано і має першочергове значення, насамперед для органів державного управління.

Державне регулювання розвитку підприємництва – це комплекс

засобів, інструментів та методів, за допомогою яких відбувається регуляторний вплив держави на сферу підприємництва з метою формування сприятливого бізнес-середовища. Причому на особливу увагу в сучасних умовах заслуговує інформаційний метод, що реалізується за допомогою системи «електронний уряд» [2].

З метою виконання своїх економічних зобов'язань держава використовує різноманітні способи впливу на бізнес. Це розробка законодавчих актів, що регулюють організацію, функціонування та розвиток бізнесу: розробка програм залучення підприємницьких структур у тендері для отримання державних замовлень; закупівля державою значної частини виготовленої на підприємствах бізнесу продукції; пільгове оподаткування для новостворених підприємницьких структур; однаковий з державними підприємствами доступ до фінансово-кредитних ресурсів; стимулювання випуску якісної, конкурентоспроможної продукції; державна підтримка розвитку підприємств бізнесу та сприяння у їх функціонуванні та ін.

Україна як самостійна, незалежна держава гарантує сьогодні всім підприємцям (незалежно від вибраних ними організаційних форм підприємницької діяльності) рівні права і створює однакові можливості для функціонування, доступу до матеріально-технічних, фінансових, трудових, інформаційних, природних та інших ресурсів за умови виконання робіт і поставок для державних потреб.

Список літератури:

1. Безугла Л.С. Державне регулювання розвитку малого та середнього підприємництва в умовах інформаційного суспільства : автореф. дис.. ... канд. наук з держ. управління : 25.00.02. Київ, 2011. 20 с.

2. Безугла Л. С. Роль підприємництва як чинника забезпечення стабільності економіки . Інвестиції : практика та досвід. 2010. № 21. с. 31– 33

ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ ЗБУТУ ПРОДУКЦІЇ АГРАРНОГО ПІДПРИЄМСТВА

Коробський О.

магістрант за спеціальністю 075 «Маркетинг»

Дніпровський державний аграрно-економічний університет, Дніпро

В сучасних умовах залишається актуальною проблема вибору ефективних напрямів збуту сільськогосподарської продукції, визначення оптимального рівня процесів, засобів розподілу продукції на основі гармонійного поєднання виробничого процесу, ринкового механізму та держави, що є запорукою успіху господарства на всіх рівнях його функціонування [1].

Збут – це складова частина маркетингової діяльності підприємства, яка складається з цілісного процесу доведення товару до кінцевого споживача